

Dr. J. T. QUINTERO, de Lió: "Alguns aparells d'acer inoxidable".

El divendres, a la tarda, el congressistes varen fer una magnífica excursió a Albi i a Cordes, on visitaren monuments de gran interès artístic i històric.

Després de la clausura dels treballs, un banquet va reunir els congressistes en els salons del Restaurant Lafayette. El Dr. PONT va donar les gràcies en nom de l'Assemblea al Dr. CADENAT, que fou el correcte organitzador dels treballs del Congrés. Acabà la seva allocució amb un vot a favor de la introducció de l'ortodòncia en els programes de la Facultat.

El diumenge va tenir lloc una excursió a la regió de Carcassona i a la Montagne Noire.

LLIBRES REBUTS

DOCENT J. REICHBON-HJENNERUD, Ueber die Mechanik des Durbruches der bleibenden Zähne beim Menschen. (Sobre la mecànica de l'erupció de les dents permanents a l'espècie humana). 178 pàgines, amb 91 làmines i 18 figures en el text. RM. 15'00.—Editorial Hermann Meusser.

RECENSIÓ D'OBRES

DR. WILHELM WALTER. AUS DER PRAXIS DER KONSERVIERENDEN ZAHNHEILKUNDE. *Lliçons pràctiques d'Odontologia conservadora*. 1820 pàgines, 447 figures, R.M. 17'50. Editorial Hermann Meusser, Berlín.

Editorial H. Meusser ha presentat, en poc temps a la professió, un esbart de llibres, en els quals els autors desenrotllen un pla consistent, no en fer una obra de text per als no iniciats en la matèria, sinó una obra de refinament, de correcció de defectes. N'augmenta la vàlua el fet que àdhuc els no iniciats les trobaran utilíssimes, com a complement, per suposat, de les obres de text de pla corrent.

La present pertany a aquesta classe d'obres de caire perfeccionador, que hom llegeix amb interès vivíssim.

Dient només que sota aquest ull crític l'autor hi tracta els temes que a continuació exposem, és fer el millor elogi que hom pugui fer d'una obra.

Després d'un intencionat pròleg, hi trobem els títols:

Veritats axiomàtiques? Petites causes - grans defectes. Càries i preparació de cavitats. Taladres, freses, pedres. Preparació de cavitats: estudi en general. Importància del coneixement de l'estructura de l'esmail i de la dentina per a la preparació dels cantells cavitaris. Conformació d'una cavitat central. Conformació d'una cavitat distal o mesial. Conformació d'una cavitat vestibular. Punts flacs de les cavitats. Capa de ciment i reconstrucció amb ciment. L'obturbació de les cavitats. Matrius, grapes d'acer Haller i lamparetes de tija, estris indispensables. Incrustacions. Impressió directa. Colat de les incrustacions. Impressió indirecta. Faltes que hom comet en elaborar incrustacions. Avantatges i inconvenients dels materials d'obturbació. Límits de la conservació d'una corona natural: la màxima obturbació. La mínima obturbació. Generalitats sobre tractament i obturbació de conductes radiculars. Preparació de cavitats per a fractures de conductes. Els preparats desvitalitzadors. La desvitalització per mitjà de l'arsènic. La desvitalització per mitjà del corrent diatèrmic. Mètodes d'anestèsia: conducció, local. L'aplicació de formaldehid. Desvitalització pulpar per mitjà de preparacions combinades. Sobre el fracàs de l'ascènic com a agent desvitalitzador. Accions nocives secundàries de l'arsènic. L'obertura indolent de la cambra pul-

par. L'extirpació de la polpa. L'entrada en els conductes radiculars. Eixamplament dels conductes radiculars. Neteja dels conductes radiculars. Farciment dels conductes radiculars. Obliteració sòlida-pastosa-líquida. Acabat i closa de l'obturbació radicular. Amputació de la polpa. Verificació radiogràfica de l'obturbació radicular. Tractament dels conductes putrescents. Diagnòstic de l'afecció pulpar en relació amb el tractament radicular. Diagnòstic de les afeccions pericementàries en relació amb el tractament radicular. Límits del tractament radicular. Afeccions de les dents de llet. Tartrectomia. Condícia de les dents. Rebaix operatori de les dents. Solidarització de les dents. Incrustació de porcellana de F. Corona de porcellana. Corona funda. Corona massissa. Quatre paraules sobre treballs damunt de maniquí.

DR. JOSEP VILÀ I TORRENT.

Barcelona, maig de 1934.

ALBERT LELAND LE GRO. LA PRÒTESI DENTAL EN PORCELLANA publicada per "Editorial Labor".

Amb l'atenció que requereix, he repassat aquesta obra, i del meu estudi, bastant lleuger per la manca de temps, m'he convençut de la gran utilitat que té per nosaltres.

En veritat sóc novell en treballs de ceràmica, ja que tan sols fa cinc anys que la practico, però puc avançar-vos que tots els fracassos, dificultats i contratemps que vaig passar als meus principis, haurien estat nuls, o quan menys molt atenuats, si hagués pogut disposar d'una obra com la d'Albert Leland.

L'autor, que fou deixeble del Dr. W. H. Dorrance en la Universitat de Michigan, demostra en aquesta obra, no tan sols que no va perdre el seu temps en les classes de tan gran mestre, sinó que li han donat un domini poc corrent en aquesta matèria, com ho demostra, exposant d'una manera correctíssima tot el que es refereix a treballs de porcellana.

Divideix l'obra en dues parts: "Corones funda" i "Incrustacions".

Obre la primera part del llibre amb una demostració dels grans avantatges de la porcellana com a substitut de la substància de les corones començant per llur tallat i donant a conèixer els mètodes seguits pels doctors Thompson, Schneider i propi. Tanca fent un estudi detalladíssim de les restants operacions, com són: presa del munyó, elecció del color, construcció de la corona fins a arribar a la col·locació a la boca.

Heridas

UNGUENTO DE
PELLIDOL

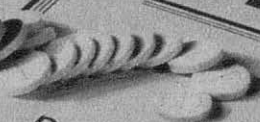
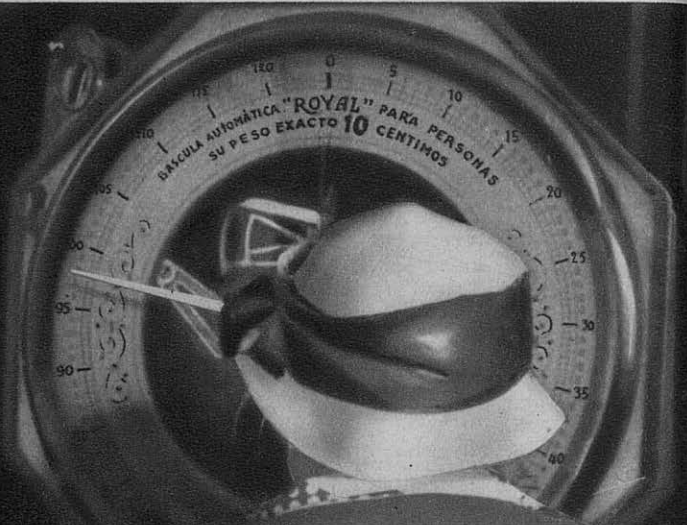
Cicatrizante
y antieczematoso

MEISTER LUCIUS
CENTRAL FARMACEUTICA, S. A.
Leverkusen

JOE

obesidad
endócrina

ELITIRAN

Principio activo integral
del tiroides

Bayer - Heister
LA QUIN

JOE

La segona part tracta de la tècnica de la incrustació de porcellana; ho fa amb veritable domini del tema i descabdella la construcció de les incrustacions amb la mateixa extensió que ho fa amb les corones.

En el seu pròleg, el Dr. Leland fa una crida als odontòlegs, per a què esmercin part de llurs activitats en els treballs de la ceràmica, per tal com considera que és la branca més perfecta en el terreny de les reconstruccions.

Sense cap dubte, la porcellana ens permet, pel seu modelatge, obtenir anatòmicament la forma adequada per cada cas; com també el color més semblant, i en quant a la vida de la peça dentària, el seu perfecte ajustatge n'és una garantia, perquè ens permet d'evitar l'estancament de partícules, i en conseqüència, la irritació del lligament, com també la de la polpa, sempre que s'hagi tingut una certa precaució en el tallat.

Per la seva importància i per la vàlua de l'autor, crec que és digne de figurar en les nostres biblioteques.

DR. CARLES BOFILL.

M. FREXER-LAWTON. GUIA PRÀCTICA I ANALGÈSICA
PEL PROTÒXID D'AZOE OXIGENAT. Preface del doctor
Desmarest. Editor G. Doin et Cie. Pl. Odeón, 8. París.

L'Autor, que és quasi especialista en l'anestèsia general pel protòxid d'azoe, sobre la qual té publicats una bona sèrie de treballs, insisteix en aquesta publicació sobre dit tema, estudiant-lo des del punt d'albir general i en les seves aplicacions a la cirurgia dentària.

Cada u tindrà el seu criteri en ço que atany a l'anestèsia general en cirurgia dentària, igualment que sobre el mètode d'obtenir-la, i qui sap si a molts professionals els sorprendrà veure insistir en 1934 sobre uns medicaments i unes tècniques potser quelcom *demodés*, particularment a Europa. A part d'això, la qüestió està molt ben tractada en la publicació que comentem, les 50 pàgines que conté estan atapeïdes de substància on traspua l'extensa pràctica que l'autor ha assolit en el maneig del protòxid d'azoe oxigenat, tant com els coneixements fisiològics en què la fonamenta.

En una petita introducció o pròleg es lamenta l'autor de la poca consideració o atenció que l'anestèsia del protòxid ha merescut en general, mes actualment, diu, va estenent-se tant l'apreci com l'ús del mateix i confia que anirà més progressivament encara, per tal com és el

més inofensiu de tots els mètodes, i no solament deu limitar-se a la cirurgia dentària, sinó que està indicat en totes les intervencions generals i molt particularment en les de les vies biliars.

Divideix el cos de l'estudi en quatre capítols; en el primer, després de breus consideracions generals, estudia les propietats físico-químiques del protòxid d'azoe, les propietats farmacodinàmiques, les funcions respiratòries en relació a la valor químico-fisiològica del O i CO² en la sang, les propietats anestesiants del protòxid i l'asfíxia; en el segon descriu com deu preparar-se el malalt i les indicacions i contraindicacions de l'anestèsia; en el tercer, els mètodes d'anestèsia i els aparells i tècniques; i en el quart i darrer estudia el protòxid d'azoe en cirurgia dentària; remarca en primer terme que els perfeccionaments dels aparells i el descobriment de nous mètodes han vençut totes les dificultats que reportava la proximitat dels camps anestèsic i operatori o quirúrgic, i en segon lloc que la inhalació es fa quasi sempre per via nasal, únicament, en la de la buco-nasal.

La tècnica de l'anestèsia amb l'inhalador nasal hi és perfectament descrita fins amb minuciositat, guiant-se sempre per la respiració.

Pels casos en què la inhalació nasal no és suficient, hom utilitza el mètode traqueal, per exemple en l'extracció de terceres molars incloses, el qual resta descrit amb la mateixa cura que l'anterior sense negligir el més petit detall a tenir en compte.

Sigui l'un sigui l'altre mètode, l'autor recomana emprar-los en tota mena d'operacions dentàries, tals com resecció dentinal, exodòncies normals i anormals, preparació de cavitats i suports de pont.

Per a major comprensió de tot, publica al final un quadre sinòptic de les fases de la narcosi.

En resum, és un treball que ha de guiar abastament el professional que en cirurgia dentària vulgui emprar l'anestèsia general pel protòxid d'azoe.

DR. R. MATEU I CEBRIÀ.